

Kodeks Przepisów Federalnych

Tytuł 21: Żywność i leki

CZĘŚĆ 101—ETYKIETOWANIE ŻYWNOSCI

Podczęść A—Postanowienia ogólne

§ 101.1 Główny panel opisowy żywności paczkowanej.

Termin *główny panel opisowy* w odniesieniu do żywności paczkowanej oraz używany w niniejszej części oznacza część etykiety, która najprawdopodobniej będzie pokazana, zaprezentowana, wystawiana lub sprawdzana w warunkach konsumenckich w sprzedaży detalicznej. Główny panel opisowy powinien być wystarczająco duży, by pomieścić wszystkie obowiązkowe informacje etykietowe, którą są wymagane na danych produktach, powinien być przejrzysty i wyraźny oraz bez żadnych przesłaniających motywów, obrazków czy nagromadzonych informacji. W przypadkach, gdy opakowania mają dwa główne panele opisowe, informacje, które muszą być umieszczone na głównym panelu opisowym muszą być powtórzone na każdym głównym panelu opisowym. W celu uzyskania jednakowych rozmiarów w deklarowaniu ilości składników dla wszystkich opakowań o zasadniczo takiej samej wielkości pojęcie *obszaru głównego panelu opisowego* oznacza obszar boku lub powierzchni, który zajmuje główny panel opisowy, a obszar ten musi wynosić:

(a) w przypadku opakowania prostokątnego, w którym cała boczna część może być słusznie uważana za stronę głównego panelu opisowego, wysokość produktu na szerokość tego boku;

(b) w przypadku pojemnika cylindrycznego lub prawie cylindrycznego, 40 procent powierzchni z wyniku mnożenia wysokości pojemnika przez jego obwód;

(c) w przypadku wszelkich pojemników o innym kształcie, 40 procent całkowitej powierzchni pojemnika: *Jednak pod warunkiem, że* gdy pojemnik taki ma oczywisty „główny panel opisowy”, na przykład góra trójkątnego lub okrągłego opakowania sera, obszar musi zajmować całą górną powierzchnię. Przy określaniu powierzchni głównego panelu opisowego, nie bierze się pod uwagę góry, dołu, obrzeży na górze i dole puszek, oraz załamań i szyjek butelek i stoików. W przypadku pojemników cylindrycznych lub prawie cylindrycznych, informacje, które muszą być umieszczone w głównym panelu opisowym muszą być umieszczone na tych 40 procentach obwodu, które najprawdopodobniej będą pokazane, zaprezentowane, wystawiane lub sprawdzane w warunkach konsumenckich w sprzedaży detalicznej.

§ 101.2 Panel informacyjny żywności paczkowanej.

(a) Termin *panel informacyjny* w odniesieniu do paczkowanych wyrobów spożywczych oznacza tę część etykiety, która bezpośrednio przylega i znajduje się po prawej stronie głównego panelu opisowego, gdy patrzy na nią osoba mająca przed sobą główny panel opisowy, z następującymi wyjątkami:

(1) jeśli część etykiety przylegającej bezpośrednio i znajdującej się po prawej stronie głównego panelu opisowego jest zbyt mała, by zmieścić na niej niezbędne informacje lub stanowi nieużyteczną powierzchnię etykiety, np. zgięte brzożki puszek, musi zostać wykorzystany panel przylegający bezpośrednio i znajdujący się po prawej stronie tej części etykiety.

(2) jeśli opakowanie ma jeden lub więcej dodatkowych głównych paneli opisowych, panel informacyjny przylega bezpośrednio i znajduje się po prawej stronie któregoś głównego panelu opisowego.

(3) Jeśli góra pojemnika to główny panel opisowy, a opakowanie nie ma drugiego głównego panelu opisowego, panel informacyjny to jakikolwiek panel przylegający do głównego panelu opisowego.

(b) wszelkie informacje, które muszą być umieszczone na etykiecie każdego opakowania żywności zgodnie z §§101.4, 101.5, 101.8, 101.9, 101.13, 101.17, 101.36, podczęść D części 101, oraz częścią 105 niniejszego rozdziału muszą znajdować się albo w głównym panelu opisowym, albo w panelu informacyjnym, chyba że regulacje niniejszego rozdziału stanowią inaczej.

(c) wszelkie informacje pojawiające się w głównym panelu opisowym lub panelu informacyjnym zgodnie z niniejszą sekcją muszą być dobrze widoczne i wyraźne, ale w żadnym wypadku litery i/lub cyfry nie mogą mieć mniej niż 1/16 cala wysokości, poza wyjątkami zgodnie z ustępem (f) niniejszej sekcji. Wymogi wyrazistości i wyraźności muszą uwzględniać specyfikacje z §§101.105(h) (1) i (2) oraz 101.15.

(1)(i) napoje bezalkoholowe rozlewane w butelki wyprodukowane przed 31 października 1975 r. są wyłączone z obowiązku przewidzianego w niniejszej sekcji w takim zakresie, że informacje, które są wytłoczone, litografowane, lub uformowane na powierzchni butelki są wyłączone z wymogów wielkości i umiejscowienia przewidzianych w niniejszej sekcji.

(ii) napoje bezalkoholowe rozlewane w butelki są wyłączone z wymogów wielkości i umiejscowienia przewidzianych w niniejszej sekcji, jeśli spełnione są wszystkie następujące warunki:

(A) jeśli napój jest rozlewany w butelkę mającą papierową lub plastikową osłonkę bądź etykietę foliową, lub jest zapakowany w bezzwrotną butelkę z etykietą litografowaną na powierzchni butelki, albo jest pakowany w metalowe puszkę, produkt nie jest zwolniony z żadnych wymogów niniejszej sekcji innych niż wyjątki przewidziane w §1.24(a)(5) (ii) i (v) niniejszego rozdziału, a etykieta musi zawierać wszelkie wymagane informacje z zachowaniem określonej minimalnej wielkości czcionki, oprócz tego, że etykieta nie będzie musiała zawierać informacji

przewidzianych w §101.5, jeśli informacje te znajdują się na zamknięciu butelki lub na pokrywce puszki, a rozmiar czcionki nie jest mniejszy niż 1/16 cala wysokości, lub jeśli informacje są wyłoczone na pokrywce puszki czcionką nie mniejszą niż 1/8 cala wysokości.

(B) jeśli napój jest rozlewany w butelki, które nie mają osłonki papierowej, plastikowej czy etykiety foliowej, lub jeśli są rozlewane w butelki zwrotne mające etykietę litografowaną na powierzchni butelki:

(1) ani butelka, ani zamknięcie nie musi zawierać etykiety z danymi żywieniowymi zgodnie z §101.9, mimo że wszelkie zbiorcze opakowania detaliczne, w których się znajdują muszą zawierać etykietę z danymi żywieniowymi, jeśli wymaga tego §101.9; a wszelkie maszyny dystrybucyjne, w których się znajdują muszą mieć etykietę z danymi żywieniowymi, jeśli etykieta taka nie jest umieszczona na butelce lub zamknięciu, jeśli wymaga tego §101.9.

(2) wszelkie inne informacje przewidziane w niniejszej sekcji muszą być wyrażone i przejrzyste umieszczone na wierzchu zamknięcia butelki, muszą być zapisane literami i/lub cyframi nie mniejszymi niż 1/32 cala wysokości, poza tym, że jeśli informacje wymagane przez §101.5 są umieszczone z boku zamknięcia zgodnie z §1.24(a)(5)(ii) niniejszego rozdziału, takie informacje muszą być zapisane literami i/lub cyframi nie mniejszymi niż 1/16 cala wysokości.

(3) na prośbę każdej zainteresowanej osoby, która twierdzi, że zamknięcie butelki jest zbyt małe, by zmieścić na nim te informacje, Komisarz może wydać rozporządzenie ustanawiające alternatywną metodę przekazywania takich informacji. Informacje znajdujące się na zamknięciu muszą być podawane w następującej kolejności:

(i) lista składników produktu.

(ii) nazwa i adres producenta, firmy pakującej oraz dystrybutora.

(iii) deklaracja identyczności.

(2) Poszczególne opakowania na jedną porcję żywności podawane wraz z posiłkami w restauracjach, instytucjach oraz na pokładach pojazdów pasażerskich nieprzeznaczone do sprzedaży detalicznej nie podlegają wymogom rozmiaru czcionki przewidzianym w niniejszym paragrafie, pod warunkiem, że:

(i) opakowanie ma całkowitą powierzchnię wielkości 3 cali kwadratowych lub mniej dogodną, by stanowić powierzchnię dla etykiety;

(ii) nie ma wystarczająco dużej dostępnej powierzchni na opakowaniu, aby wydrukować wszystkie wymagane informacje czcionką o wielkości 1/16 cala wysokości;

(iii) informacje wymagane w ustępie (b) niniejszej sekcji umieszcza się na etykiecie zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu, a rozmiar czcionki nie jest mniejszy niż 1/32 cala wysokości.

(d)(1) Poza wyjątkami przewidzianymi w §§101.9(j)(13) i (j)(17) oraz 101.36(i)(2) i (i)(5), wszelkie informacje, które należy umieścić na głównym panelu opisowym lub na panelu informacyjnym zgodnie z niniejszą sekcją muszą być umieszczone na tym samym panelu, chyba że nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca. Podczas oceniania wystarczalności dostępnego miejsca, poza przypadkami przewidzianymi w by §§101.9(j)(17) oraz 101.36(i)(5), wszelkie obrazki, wzory i inne niewymagane informacje na etykiecie nie są brane pod uwagę. Jeśli nie ma wystarczającej ilości miejsca, aby umieścić te informacje w jednym panelu, mogą być podzielone na dwa panele, oprócz sytuacji, gdy wszystkie informacje wymagane w danej sekcji czy części muszą być umieszczone w tym samym panelu. Żywność, w przypadku której wymagane jest, by etykieta zawierała skład produktu w głównym panelu opisowym, wszystkie inne informacje wyszczególnione w ustępie (b) niniejszej sekcji może mieć w panelu informacyjnym.

(2) Każdy produkt spożywczy niezwolniony z wymogów w żaden inny sposób w niniejszej sekcji, jeśli jest opakowany w pojemnik składający się z oddzielnej pokrywy i części zasadniczej, oraz mający etykietę z oznaczeniami wartości odżywczej zgodnie z §101.9, a także jeśli pokrywka nadaje się i jest zaprojektowana tak, by stanowić główny panel opisowy, jest zwolniony z wymogów umiejscowienia przewidzianych w niniejszej sekcji w następującym zakresie:

(i) informacje o nazwie i adresie firmy wymagane zgodnie z §101.5 nie muszą być umieszczone na części zasadniczej pojemnika, jeśli informacja ta jest podana na pokrywce zgodnie z niniejszą sekcją.

(ii) informacje żywieniowe wymagane przez §101.9 nie muszą znajdować się na pokrywce, jeśli informacje te są umieszczone na części zasadniczej pojemnika zgodnie z niniejszą sekcją.

(iii) skład produktu wymagany przez §101.4 nie musi znajdować się na pokrywce, jeśli informacje te są umieszczone na części zasadniczej zgodnie z niniejszą sekcją. Ponadto, skład produktu nie musi znajdować się na części zasadniczej, jeśli informacje te są umieszczone na pokrywce zgodnie z niniejszą sekcją.

(e) wszelkie informacje umieszczone na panelu informacyjnym zgodnie z niniejszą sekcją muszą znajdować się w jednym miejscu bez innych zakłócających elementów.

(f) jeśli etykieta jakiegos opakowania na żywność jest zbyt mała, by pomieścić wszystkie informacje wymagane przez §§101.4, 101.5, 101.8, 101.9, 101.13, 101.17, 101.36, podczęść D 101, oraz 105 niniejszego rozdziału Komisarz może ustanowić w rozporządzeniu dopuszczalną alternatywną metodę przekazywania takich informacji, np. czcionka mniejsza niż 1/16 cala wysokości lub etykiety dołączane bądź wkładane do opakowania, albo informacje dostępne w punkcie sprzedaży. Wniosek o takie rozporządzenie, jako zmianę niniejszego ustępu, musi być złożony zgodnie z częścią 10 niniejszego rozdziału.

[42 FR 14308, 15 marca 1977, z późniejszymi zmianami w 42 FR 15673, 22 marca 1977, 42 FR 45905, 13 września 1977, 42 FR 47191, 20 września 1977, 44 FR 16006, 16 marca 1979, 49 FR 13339, 4 kwietnia 1984, 5 maja 1988; 58 FR 44030, 18 sierpnia 1993; 60 FR 17205, 5 kwietnia 1995; 62 FR 43074, 12 sierpnia 1997; 62 FR 49847, 23 września 1997; 63 FR 14817, 27 marca 1998]

§ 101.3 Etykietowanie tożsamości żywności paczkowanej.

(a) Jedną z najważniejszych cech głównego panelu opisowego żywności paczkowanej jest deklaracja identyczności produktu.

(b) Deklaracja identyczności musi być podana w odniesieniu do:

(1) nazwy obecnie lub od tej chwili określonej w przepisach lub wymaganej przez obowiązujące prawo Federacji czy regulacje; lub, w przypadku ich braku,

(2) powszechnej lub zwyczajowej nazwy żywności; lub, jej braku,

(3) odpowiedniego opisowego terminu, lub jeśli natura produktu spożywczego jest oczywista, wymyślnej nazwy powszechnie używanej przez ogół w odniesieniu do takiego produktu spożywczego.

(c) W przypadku, gdy produkt spożywczy jest sprzedawany w różnych opcjonalnych formach (całość, plastry, kostki, itp.), nazwa danej formy musi być uważana za niezbędną część deklaracji identyczności i musi być podana literami o odpowiedniej wielkości czcionki w stosunku do rozmiaru liter tworzących inne części deklaracji identyczności; poza tym, jeśli opcjonalna forma jest widoczna przez opakowanie lub jest przedstawiona na stosownej ilustracji, forma ta nie musi być podana w oświadczeniu. Specyfikacja tego typu nie ma wpływu na wymagane deklaracje tożsamości i standardów dla żywności ogłoszone zgodnie z sekcją 401 Ustawy.

(d) Deklaracja identyczności musi być zapisana pogrubioną czcionką na głównym panelu opisowym, musi mieć odpowiedni rozmiar w stosunku do najbardziej widocznego nadrukowanego materiału w takim panelu oraz musi być zapisana w liniach równoległych do podstawy, na której spoczywa opakowanie zgodnie z tym, jak jest zaprojektowane do wystawiania.

(e) Zgodnie z postanowieniami sekcji 403(c) Ustawy Federalnej w zakresie Żywności, Leków i Kosmetyków, produkt spożywczy uznaje się za źle oznaczony, jeśli jest odpowiednikiem innego produktu spożywczego, chyba że jego etykieta zawiera, napisany taką samą czcionką i tak samo widoczny, wyraz „odpowiednik” oraz, zaraz za nim, nazwę imitowanego produktu spożywczego.

(1) Produkt spożywczy uznaje się za odpowiednik, a zatem podlega wymogom sekcji 403(c) Ustawy, jeśli stanowi substytut i przypomina inny produkt spożywczy, ale jest gorszy pod względem wartości odżywczych niż tamten produkt.

(2) Produkt spożywczy, który jest substytutem i przypomina inną żywność nie jest uznawany za odpowiednik pod warunkiem, że spełnia każdy z następujących wymogów:

(i) nie jest gorszy pod względem odżywczym niż produkt spożywczy, którego jest substytutem, i który przypomina.

(ii) jego etykieta zawiera powszechną lub zwyczajową nazwę, która jest zgodna z postanowieniami §102.5 niniejszego rozdziału i nie jest nieprawdziwa lub myląca, lub przy braku istniejącej powszechnej lub zwyczajowej nazwy odpowiedni termin opisowy, który nie jest nieprawdziwy ani mylący. Oprócz tego etykieta może zawierać wymyślną nazwę, która nie jest nieprawdziwa ani myląca.

(3) Produkt spożywczy, dla którego nazwę powszechną lub zwyczajową podano w rozporządzeniu (np. w standardzie tożsamości przewidzianym w sekcji 401 Ustawy, w regulacji nazwy powszechnej lub zwyczajowej zgodnie z sekcją 102 niniejszego rozdziału, lub w regulacji ustanawiającej zalecenia dotyczące jakości odżywczej zgodnie z częścią 104 niniejszego rozdziału), która jest zgodna ze wszystkimi obowiązującymi wymogami takiej regulacji (takich regulacji), nie jest uznawana za odpowiednik.

(4) Do gorszej wartości odżywczej zalicza się:

(i) wszelkie redukcje zawartości podstawowego składnika odżywczego, który występuje w możliwej do zmierzenia ilości, ale nie zalicza się tu redukcji zawartości kalorii czy tłuszczu, pod warunkiem, że żywność jest etykietowana zgodnie z postanowieniami §101.9, oraz pod warunkiem, że etykietowanie w odniesieniu do wszelkich redukcji zawartości kalorii jest zgodne z obowiązującymi postanowieniami w zakresie zawartości kalorii w części 105 niniejszego rozdziału.

(ii) dla celów niniejszej sekcji, możliwa do zmierzenia ilość podstawowego składnika odżywczego w żywności powinna być uważana za 2 procent lub więcej referencyjnych wartości spożycia (DRV) lub białek wymienionych w §101.9(c)(7)(iii) oraz potasu wymienionych w §101.9(c)(9) na zwyczajowo spożywaną jednostkę referencyjną oraz 2 procent lub więcej zalecanego dziennego spożycia (RDI) każdej witaminy lub minerału wymienionego w §101.9(c)(8)(iv) na zwyczajowo spożywaną jednostkę referencyjną, z wyjątkiem selenu, molibdenu, chromu i chloru, które nie muszą być uwzględnione.

(iii) jeśli Komisarz uzna, że produkt spożywczy jest substytutem i przypomina inny produkt spożywczy, ale jest gorszy niż imitowany produkt spożywczy z powodów innych, niż te wymienione w niniejszym ustępie, może on zaproponować odpowiednie poprawki regulacji lub może zaproponować oddzielne rozporządzenia regulujące kwestie danej żywności.

(f) może być wymagane, by etykieta zawierała dane procentowe na temat charakterystycznych składników lub informacje dotyczące obecności czy braku składnika (składników) jako część nazwy powszechnej lub zwyczajowej produktu spożywczego zgodnie z B 102 niniejszego rozdziału.

(g) suplementy diety muszą być określone terminem „suplement diety” jako część deklaracji identyczności, oprócz tego, słowo „diety” może być usunięte i zastąpione nazwą składników dietetycznych w produkcie (np. suplement wapnia) lub odpowiednio opisowym terminem wskazującym na rodzaj składników diety, które są zawarte w produkcie (np. suplement ziołowy z witaminami).

[42 FR 14308, 15 marca 1977, z późniejszymi zmianami w 48 FR 10811, 15 marca 1983; 58 FR 2227, 6 stycznia 1993; 60 FR 67174, 28 grudnia 1995; 62 FR 49847, 23 września 1997]

§ 101.4 Żywność; oznaczanie składników.

(a)(1) Składniki, które trzeba zadeklarować na etykiecie lub etykietowaniu danego rodzaju żywności, w tym żywności zgodnych ze standardami tożsamości, poza składnikami wyłączonymi przez §101.100, muszą być wymienione według nazwy powszechnej lub zwyczajowej w kolejności malejącej występowania według wagi albo w głównym panelu opisowym, albo w panelu informacyjnym zgodnie z postanowieniami §101.2, oprócz tego, że składniki w suplementach diety, które są wymienione na etykiecie składników odżywczych zgodnie z §101.36 nie muszą być powtarzane na liście składników. Ustęp (g) niniejszej sekcji opisuje listę składników na produktach będących suplementami diety.

(2) Wymogi kolejności malejącej według zawartości w ustępie (a)(1) niniejszej sekcji nie odnoszą się do składników obecnych w ilościach 2 procent wagi lub mniej, gdy lista tych składników znajduje się na końcu składu po odpowiednim oświadczeniu o ilości, np. „Zawiera _ procent lub mniej ____” lub „Mniej niż _ procent ____.” Puste miejsce na wartość procentową w oświadczeniu ilościowym musi być wypełnione zgodnie z granicznym poziomem 2 procent lub, jeśli jest to pożądane, odpowiednio 1,5 procent, 1,0 procent, lub 0,5 procent. Żaden składnik, do którego odnosi się oświadczenie o ilości nie może występować w ilości większej niż przedstawiony próg.

(b) Nazwa składnika musi być nazwą konkretną, a nie nazwą zbiorczą (generyczną), poza tym, że:

(1) przyprawy korzenne, aromaty, barwniki i konserwanty chemiczne muszą być zadeklarowane zgodnie z postanowieniami §101.22.

(2) składnik, który sam w sobie ma dwa lub więcej składników, i który ma ustanowioną nazwę powszechną lub zwyczajową, jest dostosowany do standardu ustanowionego zgodnie z Ustawami Inspekcji Mięsa (Meat Inspection) lub Inspekcji Produktów Drobiowych (Poultry Products Inspection) Departamentu Rolnictwa USA, lub jest dostosowany do definicji i standardu tożsamości ustalonego zgodnie z sekcją 401 Ustawy Federalnej w sprawie Żywności, Leków i Kosmetyków, muszą być podane w składzie na etykiecie takiej żywności lub na jeden z poniższych sposobów:

(i) poprzez deklarowanie ustalonych nazw powszechnych lub zwyczajowych składnika, po których podaje się w nawiasie listę wszystkich zawartych składników w porządku malejącym, oprócz tego, że jeśli składnik produktu spożywczego podlega wymogom definicji i standardu tożsamości ustanowionemu w podrozdziale B niniejszego rozdziału, który zawiera szczególne postanowienia dotyczące etykietowania dla składników opcjonalnych, składniki opcjonalne mogą być zadeklarowane w ramach wtrąconej listy zgodnie z tymi postanowieniami.

(ii) poprzez uwzględnienie w składzie, w kolejności malejącej według zawartości w gotowym produkcie spożywczym, nazwy powszechnej lub zwyczajowej każdego elementu składnika bez wymieniania samych składników.

(3) mleko odtłuszczone, zagęszczone mleko odtłuszczone, rekonstruowane mleko odtłuszczone, oraz mleko bez tłuszczu w proszku można nazwać „mlekiem odtłuszczonym” lub „mlekiem bez tłuszczu”.

(4) mleko, mleko zagęszczone, mleko rekonstruowane, oraz pełne mleko w proszku można nazywać „mlekiem”.

(5) kultury bakteryjne można określać zwrotem „z kulturami bakterii”, po czym podaje się nazwę substratu, np. „mleko odtłuszczone z kulturami bakterii lub maślanka z kulturami bakterii”.

(6) maślanka słodka, zagęszczona maślanka słodka, rekonstruowana maślanka słodka, oraz maślanka słodka w proszku mogą być określane jako „maślanka”.

(7) serwatka, serwatka zagęszczona, serwatka rekonstruowana oraz serwatka w proszku mogą być określane jako „serwatka”.

(8) śmietana, śmietana rekonstruowana, śmietana w proszku oraz śmietana oraz śmietana z ponad 80% tłuszczu mleka (znana czasem jako zagęszczony tłuszcz mleka) mogą być nazywane „śmietaną”.

(9) płynny tłuszcz mleka i bezwodny tłuszcz mleka można określać jako „tłuszcz mleka”.

(10) jaja całe suszone, jaja całe mrożone oraz całe jaja płynne można określać jako „jaja”.

(11) białka jaj suszone, mrożone białka jaj oraz płynne białka jaj można określać jako „białka jaj”.

(12) żółtka jaj suszone, mrożone żółtka jaj oraz płynne żółtka jaj można określać jako „żółtka jaj”.

(13) [Zastrzeżone]

(14) Każdy poszczególny składnik tłuszczowy i/lub olejowy w produkcie spożywczym przeznaczonym do spożycia przez ludzi musi być określony przy pomocy konkretnej nazwy powszechnej lub zwyczajowej (np. „tłuszcz wołowy”, „olej bawełniany”) w kolejności zawartości w produkcie spożywczym, poza tym, że mieszanki tłuszczów i/lub olejów można nazywać w kolejności przewagi w produktach spożywczych jako „____ tłuszcz do pieczenia” lub „mieszanka olejów ____”, w pustym polu należy wpisać „roślinny”, „zwierzęcy”, „rybny”, z terminem „tłuszcz” lub „olej” lub bez niego, bądź ich kombinację w zależności od tego, co odnosi się do danego produktu, jeśli zaraz po tym terminie w nawiasie podana jest nazwa powszechna lub zwyczajowa każdego poszczególnego tłuszczu lub mieszanki roślinnej, zwierzęcej czy rybnej, np. „roślinny tłuszcz do pieczenia

(olej sojowy i bawełniany)". Dla produktów, które są mieszankami tłuszczów i/lub olejów do produktów spożywczych, w których tłuszcze i/lub oleje stanowią główny składnik, tj. w których łączna waga wszystkich tłuszczów i/lub składników olejowych jest równa lub większa niż waga najcięższego składnika, który nie jest tłuszczem ani olejem, lista nazw powszechnych lub zwyczajowych takich tłuszczów i/lub olejów w nawiasach powinna być zapisana w kolejności malejącej według zawartości. We wszystkich innych produktach spożywczych, w których mieszanka tłuszczów i/lub olejów używana jest jako składnik, lista nazw powszechnych lub zwyczajowych takich tłuszczów i/lub olejów w nawiasach nie musi być w kolejności malejącej, jeśli producent, z powodu używania różnych mieszanek, nie ma możliwości przypisania jednolitego schematu tłuszczów i/lub olejów do produktu. Jeśli tłuszcz lub olej jest całkowicie utwardzony, nazwa musi zawierać termin *utwardzony*, lub jeśli jest utwardzony częściowo, nazwa musi zawierać termin *częściowo utwardzony*. Jeśli każdy tłuszcz i/lub olej w mieszance lub sama mieszanka jest całkowicie utwardzona, termin „utwardzony” może występować przed terminem (terminami) opisującym mieszaninę, np. „utwardzony olej roślinny (olej sojowy, bawełniany i palmowy)”, a nie przed nazwą każdego poszczególnego tłuszczu i/lub oleju; jeśli mieszanka tłuszczów i/lub olejów jest częściowo utwardzona, termin „częściowo utwardzony” może być używany w ten sam sposób. Tłuszcz i/lub oleje jako składniki niewystępujące w produkcie mogą być wymieniane, jeśli mogą czasem być w tym produkcie używane. Składniki takie należy określać przy pomocy słów wskazujących, że mogą nie być obecne, na przykład „lub” czy „i/lub”, „zawiera co najmniej jeden z następujących składników:”, np. „tłuszcz roślinny do pieczenia (zawiera co najmniej jeden z następujących składników: olej bawełniany, olej palmowy, olej sojowy)”. Nie należy wymieniać żadnego składnika tłuszczowego czy oleju, chyba że w rzeczywistości występuje, jeśli tłuszcze i/lub oleje stanowią główny składnik produktu, jak przewidziano w ustępie (b)(14).

(15) Gdy wszystkie składniki mąki pszennej są zamieszczone na liście składników, główny składnik mąki musi być nazwany za pomocą nazwy (nazw) określonych w §§137.105, 137.200, 137.220 i 137.225 niniejszego rozdziału, tj. pierwszy składnik zapisany na liście składników mąki lub mąki bromowej, mąki wzbogacanej czy mąki z proszkiem do pieczenia to „mąka”, „mąka biała”, „mąka pszenna” lub „mąka zwykła”; pierwszym składnikiem umieszczanym na liście składników mąki durum jest „mąka durum”; pierwszym składnikiem umieszczanym na liście składników mąki pszennej razowej lub bromowej mąki razowej jest „mąka razowa”, „mąka graham” lub „pełna mąka pszenna”; natomiast pierwszym składnikiem umieszczanym na liście składników mąki razowej mąki durum jest „mąka razowa z pszenicy durum”.

(16) Składniki służące za środki spulchniające w żywności mogą być umieszczane na liście składników poprzez podanie nazwy powszechnej lub zwyczajowej każdego poszczególnego środka spulchniającego w nawiasach, po podaniu zbiorczej nazwy „środek spulchniający”, np. „środek spulchniający (soda oczyszczona, fosforan wapnia i węglan wapnia)”. Wymienianie nazw powszechnych lub zwyczajowych każdego poszczególnego środka spulchniającego w nawiasach musi być w kolejności malejącej według zawartości: *Wyjątek*, jeśli producent nie jest w stanie określić stałego schematu środków spulchniających w produkcie, lista poszczególnych środków spulchniających nie musi być w kolejności malejącej według zawartości. Środki spulchniające niewystępujące w produkcie mogą zostać wymienione, jeśli są czasem w tym produkcie używane. Takie składniki muszą być określane przy pomocy słów wskazujących, że mogą nie być obecne, na przykład „lub”, „i/lub”, „zawiera co najmniej jeden z następujących składników:”.

(17) Składniki służące za pożywkę drożdżową w produktach spożywczych mogą być umieszczane na liście składników poprzez podanie w nawiasach nazwy powszechnej lub zwyczajowej każdej poszczególniej pożywki drożdżowej, po podaniu zbiorczej nazwy „pożywka drożdżowa”, np. „pożywka drożdżowa (siarczan wapnia i siarczan amonowy)”. Nazwy powszechne lub zwyczajowe każdej poszczególniej pożywki drożdżowej muszą być podane w nawiasach w kolejności malejącej według zawartości: *Wyjątek*, Jeśli producent nie jest w stanie określić stałego schematu występowania pożywek drożdżowych w produkcie, wymienianie nazw powszechnych lub zwyczajowych poszczególnych pożywek drożdżowych nie musi być w kolejności malejącej. Pożywki drożdżowe niewystępujące w produkcie mogą zostać wymienione, jeśli są czasem w tym produkcie używane. Składniki takie muszą być określane przy pomocy słów wskazujących, że mogą nie być obecne, na przykład „lub”, „i/lub” lub „zawiera co najmniej jeden z następujących składników:”.

(18) Składniki służące za polepszacze do ciast mogą być umieszczane na liście składników poprzez podanie nazwy powszechnej lub zwyczajowej każdego poszczególnego polepszacza do ciast w nawiasach, po podaniu zbiorczej nazwy „polepszacz do ciasta”, np. „polepszacz do ciasta (L-cysteina, siarczan amonowy)”. Nazwy powszechne lub zwyczajowe każdego polepszacza do ciast w nawiasach muszą być podawane w kolejności malejącej według zawartości: *Wyjątek*, Jeśli producent nie jest w stanie określić stałego schematu polepszaczy do ciast w produkcie, wymienianie nazw powszechnych lub zwyczajowych poszczególnych polepszaczy do ciast nie musi odbywać się w kolejności malejącej. Polepszacze do ciast niewystępujące w produkcie mogą zostać wymienione, jeśli są czasem w tym produkcie używane. Takie składniki muszą być określane przy pomocy słów wskazujących, że mogą nie być obecne, na przykład „lub”, „i/lub”, lub „zawiera co najmniej jeden z następujących składników:”.

(19) Składniki, które służą jako środki stabilizujące w żywności (np. sole wapnia i inne bezpieczne i odpowiednie w przypadku warzyw w puszkach) mogą być umieszczone na liście składników, według poziomu zawartości w stosunku do całkowitej ilości wszystkich środków stabilizujących w żywności, nazwa powszechna lub zwyczajowa każdego poszczególnego środka stabilizującego w kolejności malejącej według zawartości podawana jest w nawiasach po podaniu zbiorczej nazwy „środki stabilizujące”. Jeśli producent nie jest w stanie określić stałego schematu środków stabilizujących w produkcie spożywczym, wymienianie Środki stabilizujące niewystępujące w produkcie mogą zostać wymienione, jeśli są czasem używane w produkcie. Składniki takie muszą być określane przy pomocy słów wskazujących, że mogą nie być obecne, na przykład „lub”, „i/lub”, albo „zawiera co najmniej jeden z następujących składników:”.

(20) Do celów etykietowania termin *cukier* odnosi się do sacharozy otrzymanej z trzciny cukrowej lub buraków cukrowych zgodnie z postanowieniami §184.1854 niniejszego rozdziału.

(21) [Zastrzeżone]

(22) Składniki woskowe i żywiczne na świeżych produktach, gdy takie produkty są przechowywane do sprzedaży detalicznej, lub gdy są zachowane do sprzedaży innej niż detaliczna przez podmioty pakujące lub przepakowujące, muszą być podane zbiorczo poprzez określenie „pokryte spożywcym woskiem zwierzęcym w celu zachowania świeżości” lub określenie „pokryte żywicą lub woskiem warzywnym, naturalnym, pszczelim i/lub woskiem szelakowym lub żywicą w celu zachowania świeżości” stosownie do zawartości. Termin „spożywczy” i „w celu zachowania świeżości” są opcjonalne. Zamiast terminu *szelak* można użyć słowo *żywica*.

(23) Jeśli przetwarzane produkty z owoców morza zawierają składniki białek rybich składające się głównie z cząsteczek białka miofibryny z jednego lub więcej gatunków ryb, a producent nie ma możliwości zastosowania się do stałego schematu gatunków ryb w składnikach białek rybnych z powodu ograniczeń sezonowych lub innych w dostępności gatunków, nazwa powszechna lub zwyczajowa każdego poszczególnego gatunku ryb nie musi być wymieniana w kolejności malejącej według zawartości. Gatunki ryb, które nie występują w składniku białkowym mogą być wymieniane, jeśli czasami są używane w produkcie. Takie składniki muszą być określane przy pomocy słów wskazujących, że mogą nie być obecne, na przykład „lub”, „i/lub”, bądź „zawiera co najmniej jeden z następujących składników:”. Składniki białek rybnych mogą być umieszczane na liście składników poprzez podanie w nawiasie nazwy powszechnej lub zwyczajowej każdego gatunku ryb, które mogą być obecne po podaniu nazwy zbiorczej „białko rybne”, np. „białko rybne (zawiera co najmniej jeden z następujących składników: mintaj, dorsz, i/lub witlinek)”.

(c) Jeśli dodawana jest woda, aby rekonstruować, całkowicie lub częściowo, składnik dozwolony w ustępie (b) niniejszej sekcji, który ma być podany według nazwy klasy, pozycja nazwy klasy składnika na liście składników musi być określona na podstawie wagi nierekonstruowanego

składnika plus waga ilości wody dodanej w celu rekonstruowania tego składnika, w stosunku do ilości wody potrzebnej do rekonstruowania składnika do postaci nierozcieńczonej. Każda ilość wody przekraczająca ilość wody potrzebnej do rekonstruowania składnika do postaci nierozcieńczonej musi być podana jako „woda” na liście składników.

(d) Jeśli produkty spożywcze opisane na etykiecie jako „nienabiałowe” zawierają kazeinian, kazeinian należy umieścić na liście, po czym w nawiasie podać jego źródło. Na przykład, jeśli producent używa terminu „nienabiałowa” w odniesieniu do śmietanki w proszku, która zawiera kazeinian sodu, musi on zawierać w nawiasie na przykład termin „pochodna mleka” po wymienieniu kazeinian sodu na liście składników.

(e) Jeśli procent zawartości składnika jest zawarty na liście składników, powinien być podany w nawiasie po nazwie składnika i wyrażony w wartościach procentowych według wagi. Deklaracje procentowe należy wyrażać w zaokrągleniu do pełnego procenta, poza sytuacjami, gdy składniki występują na poziomie 2 procent lub mniej, mogą być pogrupowane i wyrażone zgodnie z zaleceniami ilościowymi przedstawionymi w ustępie (a)(2) niniejszej sekcji.

(f) Poza sytuacjami przewidzianymi w §101.100, składniki, które muszą być podane na oznaczeniu, ponieważ nie ma etykiety dla takiego produktu spożywczego, w tym produktów spożywczych spełniających standardy tożsamości, muszą być wymienione wyraźnie i widocznie poprzez podanie nazwy powszechnej lub zwyczajowej w sposób przewidziany w ustępie (b) niniejszej sekcji.

(g) Jeśli obecna jest lista składników na suplementach diety, należy ją umieszczać zaraz pod etykietą wartości odżywczych lub, jeśli nie ma wystarczająco dużo miejsca pod etykietą wartości odżywczych, zaraz po prawej stronie etykiety wartości odżywczych; musi znajdować się przed nią słowo „składniki”, chyba że niektóre składniki (tj. źródła) są zidentyfikowane na etykiecie wartości odżywczych zgodnie z §101.36(d). W takim przypadku składniki wymienione poza etykietą wartości odżywczych muszą być wymieniane po słowach „inne składniki.” Składniki w suplementach diety, które nie składnikami odżywczymi, lub które nie zawierają składników odżywczych, na przykład zarówek, wypełniaczy, sztucznych barwników, sztucznych substancji słodzących, aromatów czy spoiw, muszą być wymienione na liście składników.

(h) Nazwa powszechna lub zwyczajowa składników suplementów diety, które są lekami pochodzenia roślinnego (w tym grzyby i glony) musi być zgodna z nazwami standaryzowanymi w *Ziołach handlowych (Herbs of Commerce)*, wyd. 1992, które są odpowiednio rejestrowane zgodnie z częścią 5 Kodeksu Stanów Zjednoczonych 552(a) i 1 KFR część 51. Ich egzemplarze można otrzymać od Amerykańskiego Stowarzyszenia Produktów Ziołowych (American Herbal Products Association), adres: 8484 Georgia Ave., suite 370, Silver Spring, MD 20910, 301-588-1171, faks: 301-588-1174, e-mail: ahpa@ahpa.org, lub mogą być sprawdzone w Bibliotece Centrum Bezpieczeństwa Żywności i Stosowanej Nauki o Żywieniu (Centre for Food Safety and Applied Nutrition's Library), adres: 5100 Paint Branch Pkwy., College Park, MD 20740, bądź w Administracji Archiwów Państwowych i Rejestrów (National Archives and Records Administration (NARA)). Aby uzyskać informacje na temat dostępności tego materiału w NARA, prosimy dzwonić pod numer 202-741-6030 lub wejść na stronę: http://www.archives.gov/federal_register/code_of_federal_regulations/ibr_locations.html. Po liście takich nazw na etykiecie należy umieścić oświadczenia o:

(1) części rośliny (np. korzeń, liście), z których pochodzi składnik żywieniowy (np. „główka czosnku” lub „czosnek – główka”), oprócz glonów, w przypadku których takie określenia nie są wymagane. Nazwa części rośliny musi być zapisana w języku angielskim (np. „flower”, a nie „flos”);

(2) łacińska nazwa dwumianowa rośliny, w nawiasach, poza przypadkami, gdy nazwa ta nie jest wymagana, jeśli jest dostępna w publikacji pod tytułem: *Zioła handlowe (Herbs of Commerce)* i podano tam nazwę powszechną lub zwyczajową wymienioną na etykiecie, oraz, gdy jest wymagana, łacińska nazwa dwumianowa może być wymieniana przed częścią rośliny. Wszystkie nazwy po łacinie muszą być zgodne z przyjętymi międzynarodowo zasadami nazewnictwa, na przykład tymi umieszczonymi w *Międzynarodowym Kodeksie Nazewnictwa Botanicznego (International Code of Botanical Nomenclature)* oraz muszą zawierać dane autora lub autorów, którzy opublikowali nazwę łacińską, gdy nie można dokonać pozytywnej identyfikacji w przypadku jej braku. *Międzynarodowy Kodeks Nazewnictwa Botanicznego* (Kodeks Tokijski), wyd. 1994, publikacja Międzynarodowego Stowarzyszenia Taksonomii Roślin (International Association for Plant Taxonomy), jest odpowiednio rejestrowana zgodnie z częścią 5 Kodeksu Stanów Zjednoczonych 552(a) i 1 KFR część 51. Egzemplarze *Międzynarodowego Kodeksu Nazewnictwa Botanicznego* można otrzymać od Koeltz Scientific Books, adres: D-61453 Königstein, Niemcy, oraz w księgarni uniwersyteckiej University Bookstore, Southern Illinois University, Carbondale, IL 62901-4422, 618-536-3321, faks 618-453-5207, bądź można sprawdzić ją w Bibliotece Centrum Bezpieczeństwa Żywności i Stosowanej Nauki o Żywieniu, adres: 5100 Paint Branch Pkwy., College Park, MD 20740, bądź w Administracji Archiwów Państwowych i Rejestrów (NARA). Aby uzyskać informacje na temat dostępności tego materiału w NARA, prosimy dzwonić pod numer 202-741-6030 lub wejść na stronę: http://www.archives.gov/federal_register/code_of_federal_regulations/ibr_locations.html.

(3) Na etykietach jednoskładnikowych suplementów diety, które nie zawierają listy składników, określenie binominalnej nazwy łacińskiej, tam, gdzie to konieczne, oraz części rośliny może być umieszczone w widocznym miejscu w głównym panelu opisowym lub panelu informacyjnym, bądź umieszczona na etykiecie wartości odżywczych.

[42 FR 14308, 15 marca 1977, z późniejszymi zmianami w 43 FR 12858, 28 marca 1978; 43 FR 24519, 6 czerwca 1978; 48 FR 8054, 25 lutego 1983; 55 FR 17433, 25 kwietnia 1990; 58 FR 2875, 6 stycznia 1993; 62 FR 49847, 23 września 1997; 62 FR 64634, 8 grudnia 1997; 64 FR 50448, 17 września 1999; 66 FR 17358, 30 marca 2001; 66 FR 66742, 27 grudnia 2001; 68 FR 15355, 31 marca 2003]

§ 101.5 Żywność; nazwa i adres siedziby producenta, jednostki pakującej lub dystrybutora.

(a) Etykieta żywności paczkowanej musi szczegółowo określać nazwę i adres siedziby producenta, jednostki pakującej lub dystrybutora.

(b) Wymogi deklaracji nazwy producenta, jednostki pakującej lub dystrybutora są uznawane za konieczne do spełnienia, w przypadku korporacji wyłącznie poprzez rzeczywistą nazwę firmy, przed którą lub którą można podać nazwę konkretnego oddziału korporacji. W przypadku osoby, spółki lub towarzystwa należy użyć nazwy, pod którą prowadzona jest działalność.

(c) Jeśli żywność nie jest produkowana przez osobę, której nazwisko podane jest na etykiecie, nazwisko należy powiązać z frazą, która określa związek danej osoby z daną żywnością; na przykład „Wyprodukowano dla _____”, „Dystrybuowane przez _____”, lub jakkolwiek inny zwrot, który wyraża te fakty.

(d) Oświadczenie o siedzibie powinno zawierać adres: ulicę, miejscowość, kraj i kod pocztowy; jednak ulica może być pominięta, jeśli podaje się obecny kod miasta lub numer kierunkowy. Wymóg podawania kodu pocztowego dotyczy wyłącznie etykiet towarów konsumpcyjnych tworzonych lub poprawianych po dacie wejścia w życie niniejszej sekcji. W przypadku opakowania nieprzeznaczonego dla konsumenta kod pocztowy musi znajdować się albo na etykiecie, albo na etykietowaniu (włączając fakturę).

(e) Jeśli osoba produkuje, pakuje lub dystrybuje żywność w miejscu innym niż siedziba główna firmy, etykieta może podawać siedzibę główną zamiast rzeczywistego miejsca, gdzie taka żywność została wyprodukowana czy zapakowana lub ma być dystrybuowana, chyba że takie oświadczenia byłoby mylące.